

[Bolvig.]

må jo være klar over her i det høje ting, at man lokalt gang på gang er i stand til at sætte værdifulde ting i gang, men at kommuner og organisationer gang på gang slår hovedet mod blokeringer og lovbestemmelser, som folketinget er skyld i. Derfor er jeg glad for, at ministeren også på dette område var rimeligt positiv, således at vi skulle være i stand til at give lokalområderne bedre muligheder, for de ved i højere grad, hvor skoen trykker, og de vil være langt bedre i stand til end folketinget at iværksætte utraditionelle forslag og ideer.

Selvfølgelig har ministeren ret i, at der kan være fare for en usund konkurrence mellem kommunerne, og at de fattigste kommuner meget let vil blive dem, der kommer til at lide mest. I bemærkningerne til forslaget står der bl. a., at kommunerne skal være i stand til at yde løntilskud for egen regning. Jeg tror, det var klogt, om vi i udvalget overvejede, om ikke disse kommuner skulle have tilskud fra statens side til at iværksætte disse foranstaltninger, for ellers deler jeg også ministerens nervøsitet for, at det især er de fattige kommuner, som vil blive sorteper, hvis man åbner for en konkurrence mellem kommunerne.

Derfor er jeg også glad for, at ministeren understregede – og det gælder begge forslag – at det er nødvendigt at nedsætte et nævn, hvori også arbejdsmarkedets parter har sæde, og dette nævn kan så gennemgå alle de mange forslag – også disse to, som vil blive forelagt. Jeg har i den tidligere debat talt om det tværministerielle nævn, og jeg formoder, at det nævn, ministeren her omtaler, netop er dette tværministerielle nævn, som skal udrustes med virkelig stor myndighed, for at det positivt kan se på disse to forslag og mange, mange andre, også det forslag, vi skal til at behandle om et øjeblik.

Honoré (KrF):

Baggrunden for det konservative forslag er, skriver forslagsstillerne, at mange virksomheder i dag af økonomiske grunde må afstå fra at udbyde lærepladser. Det vil man så afbøde ved et tilskud til arbejdsgiverne.

Kristeligt folkeparti er ikke på forhånd afvisende over for et sådant statstilskud, og jeg er heller ikke sikker på, at det vil medføre nogen konkurrenceforvridning af betydning.

Spørgsmålet er, om man på andre måder kan reducere arbejdsgivernes udgifter og deres

ulyst til at påtage sig uddannelse af lærlinge eller elever. Spørgsmålet er også, hvad udgifterne vil blive, men vi er ikke på forhånd afvisende over for det konservative forslag.

Hvad angår det andet forslag, som vi selv er medforlagsstillere til, skal jeg gøre opmærksom på, at der er tale om nogle tidsbegrænsede ordninger. Formålet med dem er at lette indslusningen af de unge i arbejdslivet. Det skal ikke være så dyrt for arbejdsgiverne at give dem arbejde, mens arbejdsgiverne lærer de unge at kende og de unge selv opdager, om de har lyst til fortsat at arbejde på dette sted.

Jeg synes, det er en meget vigtig baggrund for dette forslag, at det hviler på nogle erfaringer, som er gjort i et par kommuner her i landet. En anden vigtig ting er, at det ikke koster de helt enorme udgifter. Så vidt jeg har forstået gennem samtaler med personer, der har haft med dette at gøre, er det et par tusinde kroner for hver ung, og da der ellers ville være udgifter i form af arbejdsløshedsunderstøttelse eller andre ting til de pågældende, er det jo i grunden ikke nogen ekstra udgift for det offentlige, måske kan det oven i købet være en besparelse.

Man har også gode erfaringer med hensyn til, at de unge fortsat er i et arbejdsforhold de steder, hvor de var begyndt; og blandt arbejdsgiverne, som har fået de unge under denne ordning, skulle der også være ret stor tilfredshed.

Jeg tilføjer, at til forskel fra det konservative forslag, der opererer med, at virksomhederne skal have et tilskud i 12 måneder, har der i ordningen for Græsted-Gilleleje kommunes vedkommende, så vidt jeg har forstået da, kun været tale om tilskud i de første 3 måneder, og for det andet har ordningen ikke omfattet alle unge, hvad den konservative ordning lægger op til, men kun unge, der ikke på almindelig vis har kunnet få arbejde.

Så er der spørgsmålet om det konkurrenceforvridende. Jeg tror ikke, at en 3 måneders ordning, hvor unge mennesker eller arbejdsgiverne, de arbejder hos, får et par tusinde kroner, er konkurrenceforvridende. Jeg tror heller ikke, man kan sige, at den vil forvride forholdet mellem kommunerne, sådan at unge skulle søge til kommuner, der har flere penge, for dette skulle faktisk alle kommuner have råd til. For Græsted-Gilleleje kommunes vedkommende er der, så vidt jeg ved, ikke engang brugt 100.000 kr. til dette, og man har fået på-